

Възприетото и цитирано по-горе опредѣление на понятието жилище при пребояването на 1926 г. се сѫществено отличава отъ съответното опредѣление при пребояването на 1920 г. Споредъ това последното „подъ жилище се разбира не система или комплексъ отъ опредѣлено число стаи, предназначени за специално жилище на отдѣлно домакинство, съ всички приспособления (кухня, перална и пр.) на даденото жилище, но съвокупностъ отъ всички или едно помѣщение, или дори частъ отъ помѣщението, заети отъ едно и сѫщо домакинство. Така, една стая, зета отъ две домакинства, се разглежда като две жилища отъ по $\frac{1}{2}$ помѣщение; две или нѣколко домакинства, заемащи единъ апартаментъ съ обща кухня, опредѣлятъ толкова отдѣлни жилища, колкото сѫ тия отдѣлни домакинства, настанени въ този апартаментъ; едно домакинство, заемащо два или повече апартаменти, съ една или нѣколко кухни и други приспособления за отдѣлните тия апартаменти, дето би могло, споредъ предназначението имъ, да бѫдатъ настанени толкова домакинства, колкото сѫ апартаментите, пребояването (1920 г.) съмѣта всички тия апартаменти за едно жилище, защото въ тѣхъ живѣе само едно домакинство.

Ясно е, че въ случая понятието домакинство се идентифицира съ понятието жилище¹⁾.

Имайки предъ видъ тия две различни дефиниции на понятието жилище, ще трѣбва да се заключи, че данните за броя на жилищата споредъ пребояването на 1926 г. не сѫ напълно сравняеми съ съответните такива отъ пребояването на 1920 г.

Нѣщо подобно трѣбва да се забележи и за понятието помѣщение (*pièce*). Споредъ пребояването на 1920 г. за такова се взема всѣко жилищно помѣщение (стая), включително и кухните, килерите, както и всички нежилищни помѣщения (дюкани, кръчми, работилници и пр.), дето въ момента на пребояването е намѣreno да живѣятъ хора¹⁾. Споредъ пребояването на 1926 г. за жилищни стаи се съмѣтатъ и кухните, но не и зимниците, баните, килерите и пр., които не сѫ приспособени за живѣене.

Следъ тия освѣтления, очевидно е, че респективните данни отъ пomenatите две пребоявания за сградите, жилищата и помѣщенията могатъ да се сравнятъ само съ голѣма предпазливост и то не напълно. Въ случаи за предпочтане е, изобщо взето, да се направи отдѣленъ анализъ само на данните отъ последното пребояване. Това се налага още и отъ обстоятелството, че при пребояването на 1920 г. такива сведения сѫ събири и разработвани, макаръ въ по-голѣми подробности, но само за градовете, въ които по онова време бѣ обявена така наречената жилищна криза, до като при последното пребояване, извършено на 31. XII. 1926 год., сведения за обитаемите сгради, жилищата и помѣщенията сѫ събири отъ всичките градове на Царството.

¹⁾ Гл. „Жилищна статистика“, кн. I, 1923 г., предговор.

²⁾ Пакъ тамъ, стр. XIII.

Представените въ таблицата 12 абсолютни числа показватъ, че, срѣдно взето, на всѣка обитаема сграда се падатъ по 3·4 помѣщения. Само за сградите съ едно жилище срѣдно на всѣка сграда или, все едно, на всѣко жилище се падатъ по 3·1 помѣщения. При сградите съ две жилища, на всѣко жилище се падатъ тоже 3·1 помѣщения; при сгради съ три жилища, на всѣко една отъ последните се падатъ по 3·2 помѣщения; следъ това, на сграда съ 4 и 5 жилища, на жилище се падатъ 3·4 помѣщения; същне помѣщенията порастватъ на 3·5 и 3·8 за сгради съ 6—10, респективно 11—20 жилища. Общото заключение отъ тия данни е, че броятъ на помѣщенията, срѣдно на жилище, расте паралелно съ растенето на броя на жилищата въ отдѣлните сгради. Изключение отъ това общо правило се констатира при 5-те голѣми сгради въ София, всѣка една отъ които е имала повече отъ 21 апартаменти и дето срѣдно на апартаментъ се падатъ по 3·6 помѣщения. Това изключение иде да подскаже, че въ бѫдеще въ голѣмите кооперативни и съдружнически домове ще се включватъ малки апартаменти за живѣене на преимуществено слаби въ стопанско отношение домакинства. Този статистически фактъ се потвърждава и отъ ежедневните наблюдения, които показватъ, че по състоятелните домакинства си купуватъ не апартаменти, а самостоятелни къщи, или предпочитатъ малки кооперативни или съприетожателски сгради съ по-голѣми апартаменти.

Интересно е наредъ съ това да се отбележи, че при последното пребояване значителенъ брой отъ обитаемите сгради, заедно съ съдържащите се въ тѣхъ жилища и помѣщения, сѫ били незаети. Точниятъ имъ брой се вижда отъ представените въ следната таблица числа:

Таблица 13. Разпределение на заетите и празни обитаеми сгради, жилища и помѣщения по етажи

Tableau 13. Répartition des bâtimens, des logements et des places habitées, occupées et Inoccupées, d'après les étages

Сгради споредъ броя на етажите	Сгради Bâtiments		Жилища Logements		Помѣщения Places	
	заети occupés	празни Inoccupés	заети occupés	празни Inoccupés	заети occupés	празни Inoccupés
Абсолютни числа — Chiffres absolus						
Едноетажни — D'un étage	158,986	16,089	149,685	6,964	45,691	27,651
Двуетажни — De deux étages	38,699	1,668	51,278	4,472	196,320	17,410
Три и повече етажни — De trois étages et plus	3,097	88	8,176	545	37,153	2,879
Всичко — Total	200,782	17,845	209,140	11,981	62,070	47,940
На сто отъ „всичко“ — Pour 100 du „total“						
Едноетажни — D'un étage	79'2	90'2	71'6	58'1	66'2	57'7
Двуетажни — De deux étages	19'3	9'3	24'5	37'3	28'4	36'3
Три и повече етажни — De trois étages et plus	1'5	0'5	3'9	4'6	5'4	6'0
Всичко — Total	100'0	100'0	100'0	100'0	100'0	100'0
На 100 — Pour cent						
Едноетажни — D'un étage	90'8	9'2	95'6	4'4	94'3	5'7
Двуетажни — De deux étages	95'8	4'2	92'0	8'0	91'9	8'1
Три и повече етажни — De trois étages et plus	97'2	2'0	93'8	6'2	92'8	7'2
Всичко — Total	91'8	8'2	94'6	5'4	93'5	6'5